

spanningsavonden voor militairen te organiseren: hij reisde met artiesten van kazerne naar kazerne om het moreel van zijn dienstplichtige collega's wat op te krikken. Mede op voorspraak van een latere directeur van het *Rotterdamsch Nieuwsblad*, die hij als onderofficier had leren kennen, werd hij direct na de herverschijning van het dagblad op 1 oktober 1946 aangenomen als leerling-verslaggever. Ben Swaep doorliep de soms meedogenloze praktijkschool die alle collega's van zijn generatie hebben gevolgd. Hij moest alles aanpakken: stadsnieuws, op zondagen de sport, werk op de zetterij. De volhouders kwamen boven drijven; Ben was één van hen. Als politie- en brandweerverslaggever werd hij binnen enige jaren een fameuze primeurjager. Ben had bij de politientientallen tipgevers –variërend van rechercheurs en inspecteurs tot commissarissen– die hem als eerste op de hoogte brachten van moorden, andere misdrijven en de oplossing van spraakmakende criminele zaken. Het *RN* bleef het lijfblad van de vrijwillige brandweer, mede dankzij Ben Swaep, die zich jaren lang sterk maakte voor de handhaving van vrijwillige spuitgasten. Hij trok daarmee ten strijde tegen *Het Vrije Volk*, dat als socialistische krant voorstander was van een gemeentelijke brandweer. Het duurde tot de jaren zeventig voordat de socialisten hun zin kregen. Ben had toen –na 23 jaar 'politie en brandweer'– het stokje al aan jongere collega's overgedragen; zijn takenpakket werd er echter niet kleiner op.

Mister RN, zoals zijn bijnaam inmiddels luidde, schreef over Diergaarde Blijdorp, de Dierenbescherming, de huishoudbeurs

Femina en bezoekende circussen. Hij assisteerde met filmkritieken, vulde de kinderpagina met spannende verhalen en won bijna elk jaar een prijs voor de fameuze *RN* 1 april-mop, zoals die van het in Diergaarde Blijdorp geboren 'Nijlfantje': een kruising tussen een olifant en een nijlpaard. Veel Rotterdammers gelóófdten het.

Naast zijn werk voor de krant was Ben Swaep ook correspondent van het persbureau *United Press International* en het toenmalige *NTS-journaal*. Hij verzorgde onder meer het personeelsblad van zijn krant, het orgaan van de vrijwillige en de beroepsbrandweer, het donorenblad van de Bloedtransfusiedienst en het personeelsblad van het bouwbedrijf Van Eesteren. Als medeauteur was hij nauw betrokken bij boekjes over het uitgaans- en horecaleven in Rotterdam; onder zijn eigen naam deed hij dit over de brandweer en over dieren in de Maasstad. Ben –geboren op Werelddierendag– had een bijzondere band met viervoeters. Honden uit het asiel bezorgde hij een nieuwe baas of bazin met de wekelijkse rubriek 'Blokje rond met de hond'. Bij elkaar heeft hij 750 keer een wandeling met een asielhond gemaakt.

Ook op maatschappelijk vlak was Ben Swaep betrokken bij de Rotterdamse samenleving. In 1963 had hij het idee een Vereniging Vrienden van Blijdorp op te richten. En die kwam er. Ben werd de eerste voorzitter. Na één jaar waren er al driehonderd leden! In 1978 verscheen het eerste nummer van het blad *Vriendennieuws*, dat vanzelfsprekend voor een groot gedeelte door Swaep werd volgeschreven. Hij zou zevenentwintig jaar in het bestuur zitten. Zijn voornaam werd gegeven